

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:01	18:33	17:34	
19:05	18:36	17:32	ירושלים
18:59	18:31	17:32	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש התיבה המוסדות

רבי אברהם אהרונוביץ'

סיפורי מופת מהצדיק רבי אברהם אהרונוביץ' שהיה רבו של ראש הישיבה

מתנת הנסיונות

אל הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל נכנס בחור, והתאונן כי יש לו נסיונות רבים בלימוד התורה, והדבר שובר את לבו מאוד. הרב שמע את הדברים והשיב לו במשל: 'הנכנס לחייט להזמין חליפה, מביא עמו יריעת בד יפה וחלקה, ארוכה וגדולה. החייט מודד את האדם, ומיד מתחיל לחתוך ולקרוע. קורע מכאן, חותך משם, שוב קורע, ושוב חותך. כל יריעת הבד היפה שהיתה כאן, הופכת לערימת חתיכות בד קרועות וחתוכות על השולחן...'

האם מישוה מתעצב על חתיכת הבד שהושחתה? בוודאי שלא. עתה, לאחר החיתוך, יתחיל החייט לתפור, להדק, לגהץ, לחבר, להוסיף ולהדר – ובעוד מספר ימים תעמוד כאן חליפה לתפארת. אז יתברר שקרע פלוני נועד לצוואר, חתיכה בד פלונית הפכה לכיס, ופיסת בד כלשהי הפכה לשרוול, ומכל אלה יחד נוצרה החליפה המהודרת!

כך בדיוק, נסיונות האדם בעולם הזה. אדם מתמודד, מתקשה, נאבק ונלחם. המלחמה קשה, מייגע ומייסרת. אך הפשרים הללו – הם המוסדות לבגד יפהפה, כזה שהקדוש ברוך הוא גאה בו!

אם נזכור תמיד, בכל שעת נסיון, בכל התמודדות, בכל קושי, כי דווקא המלחמה והנסיון הם המרוממים אותנו ועושים נחת רוח לבוראנו, ייקל עלינו להתמודד ולנצח, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו!

זה הזמן להעמיק מבט אל תוך המושג 'נסיון', להתבונן במהותו ולעמוד על טיבו. לא רק שהנסיון אינו מעיד על חולשה אישית או רמה רוחנית נמוכה, ההיפך הגמור הוא הנכון: הנסיון הוא קביעה שמימית שהמתנסה הוא בעל יכולות, שיש לו את הכישורים, שהוא מסוגל להתמודד ושבואא עולם מאמין בו – ואין לך מחמאה מעניקת עוצמה וכוחות גדולה מזו! (הרב אשר קובלסקי)

ואני ממחר שלא אספיק, חשבתי לעצמי מתוך הדחק מחשבה מוזרה בלב, אולי אומר שבבא סאלי שלח אותי כדי שהיא תכניס אותי, לא תכננתי לשקר חלילה אבל הדחק ממציא המצאות שחלפו בראש, והנה היא פותחת לי את הדלת, איך שאני נכנס אומר לי שלום עליכם, בבא סאלי שלח אותך אצלי?...

גם כשלא היה מקבל קהל היה אומר לי כל שעה אתה יכול לבוא אלי, אמר לי אתה מעבר לזמן.

שמעו מעשה נורא. יום אחד אני הולך לירושלים, ליד מחנה שנלר, לפתע פגשתי זקן אחד ושאלתי אותו מה השעה 12.15 הבטתי אחרי האיש לא ראיתי כאלה פנים מאירות בחיי!, אני זוכר את השעה הצטערתי שלא ביקשתי ממנו ברכה. והנה באתי לבית של רבי אברהם, ומה הוא אומר לי? שלום עליכם! אמר לי אפשר אתה מדבר בדרך עם אנשים גדולים ואתה לא יודע עם מי אתה מדבר? וסיפר לי שפעם ישב בעל התולדות יעקב יוסף בבית המדרש, בא זקן ודיבר עימו, אמר לו הבעש"ט אילו היית יודע שאליהו הנביא דיבר עמך כמה היית שמח.

כשהתחלתי חברת התהילים אור דוד, שבכל ליל שבת בחצות אומרים כל התהילים, שב"ה מחזיק עד ימינו אנו אפילו שבת אחת לא הפסקנו, ארבעים וחמש שנה. ורבי אברהם זצ"ל אמר לי יהיה לך הרבה מפריעים לתהילים האלו, כי זה דבר ענק, אבל דע לך כי תגיע באמצעות התהילים לדברים גדולים, לא ידעתי מה זה דברים גדולים היום החברת תהילים אור דוד, הפכה למוסדות אור דוד. מי יכול היה לחשוב על דבר שכזה, מחברת תהילים למוסדות ענק והחזרה בתשובה. זכות הצדיק.

כשבוע לפני פטירתו ממש באתי לפני רבי אברהם, ואז הוא אמר לי, דע לך יש ל"ו צדיקים בארץ ויש ל"ו צדיקים בחו"ל, ואמר לי, דע לך כי כל הצדיקים הנסתרים בחצות ליל שבת קוראים תהילים ורוצים מניין אבל אין להם מניין אבל הם צריכים מניין, והיכן שיש מניין יש עניין הייחוד, אם כך תדע כי כל הצדיקים הנסתרים גם בארץ גם בחו"ל נמצאים אצלך בתהילים! כך אמר לי שבוע לפני פטירתו כמה גדולה מעלת התהילים חצות ליל שבת.

זכותו תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

השבוע היה יום הפטירה של הרה"ק קודש הקדשים, צדיק יסוד עולם, איש אלוקים קדוש ונורא, רבי אברהם אהרונוביץ זיע"א, מירושלים, שהייתי בישיבה בירושלים תמיד כשהייתי נוסע לישיבה, וחוזר לישיבה, הייתי עולה אליו. הוא היה גר בבתי אורינושטיין בירושלים, ברח' שטראוס שליד ככר השבת, הייתי עובר ליד ביתו בדרך הביתה לבני ברק.

היה לי דוד יעקב ז"ל שנפטר לפני כמה שנים, הוא היה עובד ביהלומים לאחר שנים החל לקבוע עיתים לתורה ובעת האחרונה היה לומד קבלה כל הלילה עד הבוקר, באופן קבוע הוא היה נותן לי שלוש מאות לירות סכום שהיו יכולים לחיות איתו שבוע ימים, שכשאסע לירושלים לישיבה אתן אותם לרבי אברהם, וכך עשיתי, בכל פעם שנסעתי לישיבה הייתי לוקח מר' יעקב דודי את הכסף, אני הולך לרבי אברהם מביא לו את הכסף מקבל ברכה וחוזר הביתה. ר' אברהם היה גר בבתי אורינושטיין ליד שטראוס, יש שם חומה וקשת גדולה, והנה אני רואה אותו עומד בפתח הבית שלו מסתכל לכיוון שלי, התקרבותי אליו עוד לו דיברתי, ואמר לי מהבוקר לא היה לי כסף למכולת, אמרתי וחשבתי לעצמי מי יהיה השליח להביא לי כסף, והנה זה אתה ובירך אותי. אותו יום היתה לי סייעתא דשמיא נפלאה מאוד ושמחה עצומה.

כל מה שהייתי עושה היה יודע, הכל הוא ידע כאילו היה שם! עם מי דיברתי ומה עשיתי. יום אחד כתבתי לו פתק שמות של המשפחה לברכה, ושכחתי לכתוב מישוה, תוך כדי שהוא מברך נזכרתי בזה ואמרתי לעצמי להוסיף לו אח"כ, לפתע הוא אמר לי גם זה ששכחתי גם על זה ברכה...

אמר לי ר' אברהם, דע לך, כי כל החיים שלי ביקשתי דבר אחד מהקב"ה, שלא אשכח אותו אפילו רגע אחד. ואמר לי ר' אברהם זצ"ל התפללתי וזכיתי לזה! רבי אברהם זצ"ל היה אומר... אני קשור לבורא עולם קשר אחד באופן שרגע אחד אינו שוכח את בורא העולם, אדם אוכל ושותה מדבר עם אנשים, וכל הזמן בראשו ואהבת את ה' א' בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך. ואמר לי, מאז שאני ילד לא שכחתי את בורא העולם.

יום אחד, גיסי התחתן בירושלים, אני נוסע לירושלים ולא אהיה אצלו? בסוף ימיו סבל מאד על הרגליים, אשתו נפטרה כבר ובאותו זמן היה גר אצל בתו היא היתה צדקת, והיתה סוגרת את השער כדי לשמור עליו,

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי טלמי צארי המרשה

הנצחתםם אז לעיני קדוכם?

התקשרו עכשיו: 05-04-205-01-01

לימינו
ידן חיה בת הדס יוסי בן רחל צורי בן חוה דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחולצתי
אסף בן חיה רועי בן דינה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון סגלית בת חנה חן בן חיה שמעון בן ירלנה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

כוחם של מילים

לארץ וכינו אותי 'מבזה ספרי קודש' ואני משביע אותך שהמכתב הזה לעיניך בלבד, אל תעביר אותו למשגיה, אני לא צריך שירחמו עלי. אני בסופו של דבר אסתדר, כנראה שאעזוב את הישיבה למקום אחר שמתאים לי, למקום שבו נותנים יחס, הארת פנים, כבוד", מכתב נוקב מליבו העצוב.

יוסף צילם את המכתב והעבירו לעיון המשגיח, למרות הבקשה המפורשת. היה זה הימור נכון, כבר למחרת האיר המשגיח את פניו לאברהם, שאל אותו שאלה מנומסת. בצהריים ביקש ממנו שידאג להביא את הגמרות החדשות לבית המדרש, ובערב כבר שוחח עמו ראש הישיבה בדרך אגב בלימוד.

מכאן ואילך החלה הצמיחה, הפריחה, השמחה. תוך שבועיים נכנס מיודענו לסוגיות הנלמדות, פניו הוארו, הצבע חזר ללחייו. הוא כמו נולד מחדש והפך לרוח החיה בשיעורי העיון, כשהוא מגלה וחושף ממצולות ביישנותו. אברהם הפך לאחד התלמידים הזוכים להערכה רבה מכולם.

עשרים וחמש שנה חלפו מאז. ר' אברהם בעצמו הוא כבר ראש ישיבה מצליח ובעל רגישות יוצאת מן הכלל לכל תלמיד ותלמידה. ר' יוסף גאנץ ממנהלי ארגון של מרביצי תורה, עקב אחר עלייתו של הנער היקר, ועד היום לא סיפר לו כי חמשת דפי הפוליו הועברו לעיונו של המשגיח.

את הצילום של מכתבו העצוב מחזיק ר' יוסף קרוב ללב, ומפעם לפעם הוא מעיין בו, עושה בו שימוש נכון בהשתלמויות עם רבנים ואנשי חינוך.

מסיפור נפלא זה, שפורסם על ידי ידידי המוציא לאור של העלון הנפלא 'פניני עין חמד', לומדים אנו מסר חזק ומועיל: "פיקחו עין, אם תגלו עיניים עצובות, חייכו אליהן. ייתכן שבכמה מילים קטנות תרוויחו ראש ישיבה" הוא מיעץ להם.

בלימוד, עקב שתירותיו הארוכות ומופנמותו, אך לא שיערו בנפשם מה עוצמת הסערה בנפשו.

יום אחד הבחין אחד הבחורים בשם יוסף משיעור ג' באברהם. יוסף, בחור רגיש, הבחין שפניו של אברהם כשולי קדירה. עננה אפורה כיסתה פניו, ועצב עמוק ניבט מעיניו השחורות. לפתע פנה אברהם לצאת מן החדר, ורגלו הימנית פגעה בשולחן סמוך עליו ניצבו ספרים רבים, הללו צנחו על הרצפה בקול רעש גדול. "מה שוות התפילות שלך אם אתה מבזה ספרי קודש?" גיחך לעברו אחד התלמידים.

אברהם הרגיש כאילו שישעו את ליבו. הוא הזדרז להרים את הספרים, לנשקם, ונמלט דומע מהמקום. הוא הרהר בליבו, "מה שוות תפילותיי? איני יודע ללמוד, מפיל ספרים". הרהורי פרישה מהישיבה החלו מנקרים במוחו ועיניו זולגות. "מקומי כנראה מחוץ לעולם התורה, אני לא יוצלח".

"שלום אברהם", חיך יוסף שניצב מולו, "אני רואה שאתה עצוב, עובר עליך משהו. אתה לא חייב להשיב לי אבל אני מרגיש שאתה קצת מנותק, אשמח לעזור לך. אתה אחי, כל ישראל אחים וגם אם לא דיברנו עד היום הגיע הזמן שנכיר". מילים אלו היו כמו מים צוננים לנפש עייפה. "אתה אחי", הדהדו המילים. הנער שתק ארוכות, ואז השיב "נדבר מאוחר יותר". יוסף יצא ואמר "ממתין לשיחה איתך".

במשך שתיים ארוכות ישב מיודענו וכתב חמישה דפי פוליו על הימים שעבר בישיבה, מהתעלמותו של המשגיח ומחוסר יחסו של ראש הישיבה. "אני מרגיש כעלה נידף ברוח. לא שאלו אותי מה עובר עלי. שלושה חודשים של אובדן דרך, אני מבין שהמשגיח וראש הישיבה עסוקים עם עוד תלמידים ואין להם זמן אלי, אבל שאלת, ואני מסביר לך כי אתה הראשון שמתייחס אלי".

"במו עיניך ראית הבוקר כיצד הפלתי ספרים

עד כמה טמון כח עצום בדיבור - זאת לא ניתן לתאר ולשער. במספר מילים בודדות יש אפשרות לקלל חלילה, לגרום נזק ואף להרחיק או לקרב ואף "להציל" את חיי הזולת. להלן סיפור מופלא המעובד מתוך ספריו של הרב קובי לוי הי"ו ויש בו כדי ללמדנו על כך:

אברהם בן נתן הגיע לישיבה הקטנה המפורסמת "פעמי דרום" מת"ת קטן בעיירה צפונית. הוא היה התלמיד היחיד בת"ת שלו שהתקבל לישיבה המוצלחת, והיתה לו מוטיבציה עצומה להצליח ולהוכיח גם לעצמו שעדיו לגדולות.

אולם באותן עיירות קטנות שבהם הת"ת קטן, ומספר התלמידים קטן יחסית, לא תמיד הרמה הלימודית מרקיעה שחקים כיון שבדרך כלל מקבלים כל תלמיד.

אברהם היה דווקא תלמיד מוצלח, אבל יחסית. עם הגיעו לישיבה הקטנה כשהוא חדור מוטיבציה, הוא התיישב בספסל הראשון מול ראש הישיבה. שיעורי של ר' שרגא גולומב ראש הישיבה היו ברמה עיונית גבוהה ביותר, ומיודענו לא הצליח, לצערו הרב, להבין את הנאמר בניגוד לחבריו שהצליחו.

חלף שבוע ימים ומיודענו התרחק לחלוטין מהקשר לגמרא ולסוגיות הנוקפות ומעיקות. הלימוד היה בעבורו משימה בלתי אפשרית, קשה מנשוא. בלילות הרטיב את הכר בתחנונים לבורא עולם שיאיר את עיניו, שיחדד את שכלו, אך תפילותיו לא נענו.

הוא בהה בשיעורים, ואז גמלה בליבו החלטה "אם אינני מסוגל ללמוד, לכתוב ולחדש, לפחות אשקיע את עצמי בתפילה, אתחבר לבורא דרך התפילה כי הלימוד זר לי". וממחשבה למעשה. תפילת העמידה שלו יכולה היתה להימשך 20 דקות ויותר, הוא אכל פחות והתפלל יותר, עיניו עצומות ושפתיו ממלמלות וליבו דבוק בעליונים.

המשגיח וראש הישיבה לא הבחינו ולא ידעו מה מתרחש בלב הנער, גם לא חבריו. כך עברו כמעט שלושה חודשים מייסרים, בהם הנער לא למד, אם כי נכח בשיעורים. חבריו קלטו שהוא איננו מונח

"בלילות הרטיב את הכר בתחנונים לבורא עולם שיאיר את עיניו, שיחדד את שכלו..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

ח"גו עכשיו:
03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ברכת הקשת

א. מסופר בתורה בפרשת נח, שאחר שהביא ה' יתברך מבול על העולם, הקב"ה נשבע שלא יביא יותר מבול לעולם ונתן אות ברית שהיא הקשת שנראתה בשמים, וכמו שכתוב: (בראשית פרק ט' פסוקים יב'-טו') "ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורות עולם, את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ, והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן, וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר, והיתה הקשת בענן וראייתה לזכור ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ".

ב. תקנו חכמים לברך על הקשת כאשר רואה את הקשת, ונוסח הברכה הוא "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו".

ג. הגמרא במסכת חגיגה (דף טז' עמוד א') אומרת שאדם שמתכל בקשת עיניו כהות, והטעם משום שהפסוק ביחזקאל אומר "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם, הוא מראה דמות כבוד ה'", היינו שהנביא דימה את הסתכלות בקשת להסתכלות בכבוד שמים, שכמו שבהסתכלות בקשת אין רואים מראה ממשי, כך גם בהתגלות ה' יתברך לנביא אין זו ראייה ממשית, וכיוון שדימו את ההסתכלות בקשת להסתכלות בכבוד השכינה לכן צריך לנהוג כבוד בהסתכלות בקשת.

ד. קודם שמברך על הקשת צריך שיראה את הקשת כולה שהיא כחצי גורן עגולה, ומכל מקום אם אי אפשר לראות את כל הקשת, ורואה רק מקצתה הרוצה לברך יש לו על מה שיסמוך.

ה. אם רואה את הקשת בלילה יש לברך עליה. וכן אם רואה את הקשת דרך החלון מברך על הקשת, אולם אם רואה את דמות הקשת במים אין לו לברך על הקשת הזאת.

ו. אם ראה את הקשת וברך עליה, ולאחר מכן חזר וראה קשת אחרת, אם התפזרו העננים מראיית הקשת הראשונה צריך לחזור ולברך על הקשת השניה, ואם לא התפזרו העננים מזמן ראיית הקשת הראשונה, לא יברך על הקשת השניה, אולם אם עבר היום שבירך על הקשת וחזר ורואה את הקשת ביום שלאחריו, צריך לברך על הקשת, וכדין ברכת על ברכים ורעמים שביארנו במאמר הקודם (עיין הלכות "דיני ברכת הרעמים וברקים").

ז. אף על פי שכתבנו למעלה שאין להסתכל בקשת, מכל מקום מותר לראות את הקשת כדי שיוכל לברך עליה, ורק להסתכל בה ביותר אסור.

ח. נחלקו הפוסקים אם רואה קשת האם מותר להגיד לחברו שיש קשת כדי שחברו גם כן יברך עליה, דעת כמה מהאחרונים שאין לומר לחברו שיש קשת בשמים, משום שזה מוציא דיבה, שהרי הקשת מסמנת שה' יתברך כועס ורוצה להביא מבול לעולם ורק משום הברית שכרת עם נח שלא להביא יותר מבול לעולם ה' יתברך לא מביא מבול, כמו שכתוב בפסוקים, ולכן אין לומר לחברו שיש קשת בשמים משום שהוא מוציא דיבה על העולם שהם לא מתנהגים כמו שצריך, אולם דעת כמה אחרונים אחרים שיש לומר לחברו שנראה הקשת בשמים כדי שחברו גם כן יברך על הקשת, ואדרבה אנו שמחים ומודים לה' יתברך אשר בחסדו כרת ברית שלא להחריב את העולם, וטוב לומר לחברו שיש קשת כדי שגם חברו יראה את הקשת ויברך עליה, ועל ידי זה גם חברו יתעורר לחזרה בתשובה, ולהלכה אדם שרואה את הקשת יאמר גם לחבריו שנראתה הקשת כדי שגם הם יברכו.

ט. אם ראה את הקשת באמצע פסוקי דומרה או באמצע ברכות קריאת שמע, אם יוכל לסיים את הפרק שנמצא בו ולברך על הקשת בבין הפרקים יעשה כן, אולם אם חושש שמא תעבור הקשת עד שייסיים את הברכה, יפסיק אפילו באמצע הפרק ויברך על הקשת, שהרי אם ימתין עד שייסיים תעבור הקשת, ולצורך מצוה עוברת מותר להפסיק אפילו באמצע הברכה של קריאת שמע או פסוקי דומרה.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

ההבדל בין אהבה לתלות

מה ההבדל בין אהבה לתלות? לפעמים אפשר לטפל בהם על ידי שיחה גלויה שבה מאירים את תשומת לבם למה שלמעשה קורה עמם, ומחדדים באזניהם את הסבל שהם ממיטים על עצמם, שהרי הם יודעים היטב שהסביבה לועגת להם ושהמחנכים כועסים עליהם. אפשר גם להסביר להם שהתלות הזו תסבך אותם קשות בעתיד, ושכשם שכל התמכרות כפייתית מזיקה ומכבידה על החיים, כך גם התלות הרגשית. עצם הדבר שיש אדם שבגללו הם משתגעים ויורדים מדעתם, משפיל אותם, ואין ספק שמצב כזה אינו טוב ואינו כדאי.

ואולם האמת צריכה להיאמר, שלפעמים חבל על הזמן להיכנס לוויכוחים עם אדם שפיתח תלות רגשית ולנסות לשכנעו להרפות מה"ידידות". במקרים אלו גם אין טעם לנסות לדבר על לבו שלטובתו עדיף לו להיכנס למלחמה קשה ומרה עם עצמו כדי להיגמל מהקשר החולני. במקרים רבים אנשים אלו אטומים לכל דעה ואינם מוכנים או אינם מסוגלים לשמוע על האפשרות לצנן את הקשר ולשמור על מרחק מן האדם שבו הם תלויים רגשית.

נזק בגשמיות וגם ברוחניות:

התאוריות השונות על מה שמסתתר מאחורי התופעה אינן משנות כל כך. עובדה היא שזוה הרסני ומזיק מאוד, ממלא את הראש ומטמטם את כל החושים, פוגע בעצמאות ומשתק את כל מערכות השכל וההיגיון של המתמכר.

הנזק הוא גם בגשמיות וגם ברוחניות:

כאשר יש תלות רגשית בין חברים, זה מגיע למצב שלא יכולים לאכול ולישון בלי לראות את נשוא המשיכה או לפחות לשוחח עמו. האדם מתנהג כמו שיכור ולא מיין, ומאבד את כל יכולת הבחירה ואת כל יכולתו להפעיל שיקול דעת נבון.

כאשר התלות הרגשית קונה לה שביטה בין הורים לילדים, אחד ההורים לוקח לצדו את אחד הילדים, מאמץ אותו ומנסה להפוך אותו לחלק בלתי נפרד ממנו. מצב זה גורם לילד נזק אדיר, מאחר שהוא נעשה מבחינה רגשית "הורה" של ההורה שלו. הוא מרגיש אחריות כבדה לשקט הנפשי של ההורה שפיתח בו את התלות, וייתכן שאף יחשוש לצאת מן הבית ולעזוב את ההורה לבד. ראייתו לא מעט בחורים שלמדו בשיבה, ואחד ההורים (בדרך כלל האם) היה מתקשר אליהם כמעט מדי יום ביומו ומשתף אותם בכל מריבה שהייתה לו עם בן הזוג, או מתיעץ עמם בכל בעיה שעמדה על הפרק. הורים אלו נתנו לילדיהם תחושה שהם אינם יכולים להסתדר ולשרוד אף יום אחד בלי התמיכה הנפשית שלהם.

כאשר הילד הוא שפיתח תלות באחד מהוריו, יתברר גודל הנזק כאשר יגיע זמנו להקים את ביתו והוא לא יהיה מסוגל לעשות זאת בצורה בריאה ונורמטיבית. בהמשך הדבר יפגע קשות בשלום הבית שלו, מפני שעל כל צעד ושעל הוא יצטרך להתיעץ עם ההורה ולקבל את הסכמתו, מאחר שהוא יהיה חלש מכדי להחליט בעצמו כיצד לנהוג ומה לעשות.

הנזק ברוחניות קיים, לדעת כל העוסקים בתחום, משום שהקשר ההדוק מדי הרסני בכל קנה מידה, אף אם לפעמים הוא עטוף בלבוש של דאגה רוחנית הדדית. שמעתי מפי גדול בישראל שבמשך עשרות שנים הוא ראה איךספור מקרים של תלות רגשית, ולא זכור לו אף מקרה אחד שהסתיים בטוב. הוא הוסיף והביע את דעתו, שאין לו כל ספק שהיצר הרע עומד מאחורי זה. לפעמים רואים זאת בצורה ישירה וגלויה, ולפעמים זה נעשה בתחכום, בסתר ובערמה, ועל כן זה מתגלה רק לאחר זמן.

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

תפסיק להתלונן

הדברים בעצב ובכי. הנגזר בין כך ובין כך לא ישתנה, אם כן הרי מוטב לעבור זאת עם חיוך."

ותזכרו היטב! - "האדם הוא עץ השדה", נלמד מעצים שלא עסוקים בלבכות על העלים הנושרים להם אלא טרודים בלייצר חדשים. כך אנחנו – נפסיק להתעסק ולהתמרמר על מה שכבר איבדנו (ולא ישוב) ונתעסק בעשייה ויצירה חדשה.

וככל שהאדם יחזק בעצמו את האמונה פחות יתפעל מכל דבר (והרמב"ם כתב שכל מה שהיה האדם יותר לוקח מוסר, יתפעל יותר מעט ביום הרעה וכאשר יבוא לו נזק גדול וצרה מצרות הזמן [העולם] – לא יבהל ולא יפחד ויסבלם סבל טוב).

ויהיה מוכן לקבל כל אירוע ודבר שיבוא עליו. ובספר הישר (שער 6) הביא עצה - הכנה לכל סיטואציה בחיים, והיא – ש"צריך להכין לב חזק ואמיץ לקבל המאוועות, ויחשוב בהם טרם בואם, וכשימצאוהו - הוא מזומן לקבלם."

ורבי נחמן כתב בספרו שגם בקושי עצמו יש הרחבה שעל ידה יוכל לקבל כל מה שעובר עליו באהבה ולא יתבהל משום דבר [קצ"ה].

על כן יחפש תמיד 'הרחבה' בצרה ויתפלל אליו יתברך שיהיה עימו ושיעזור לו להתמודד עם הדבר ולעבור אותו באמונה ובשמחה.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

יש שהאדם מתאונן בזה העולם על רוע מזלו, ביחוד מתרעם הוא על עניותו, או על חסרון בריאותו או על איזה מום בגופו, ושכח לגמרי שבעמל רב עלה לו לפעול שיברא עני, למען לא יחרף את חברו או שיהי' בעל מום שלא יוכל להכות את רעהו. וזה אמר הכתוב כי משפטי ה' צודקים דוקא 'יחדיו' כשיודעים מה נעשה עם האדם קודם יצירתו ואין השתדל להברא אח"כ, אזי יוכח כי המשפטים אמתיים הם, וכי עניותו לזכות גדולה תחשב לו. עכ"ל ק.

ובשערי תשובה (ד,יב) מובא שאם יצדיק עליו את הדין ויקבל המוסר באהבה יהיה זה לו למגן מן היסורים הרבים הראויים לבוא עליו.

והאור החיים הקדוש כתב בספרו על התורה (בראשית מו,ז) שאלו שקיבלו עליהם את גזירת השם באהבה לא השתעבדו במצרים, ואלו שלא קיבלום באהבה – השתעבדו.

והאף שיש קושי בקבלת הדברים, יתעלה אדם על עצמו ויזכיר לעצמו שבסופו של דבר יתרגל להכל, וכמו שכותב בעל ה'קהילות יעקב' בחיי עולם פרק א' שהטביע השם ית' בחסד טבע להתרגל לכל מצב ואפילו הגרוע ביותר ובמשך זמן מה נפשו שקטה עליו כאילו לא קרה דבר.

והעיקר הוא להכיר שצער הנפש אינו תוצאת מציאות קיימת אלא הכל תלוי איך הוא מסתכל על העניינים ואיך הוא מקבלם.

ולאדם ישנה האפשרות לשנות גישה ולקבל את הדברים בסבר פנים יפות כמו שכתב 'החזון איש': "הכל עוברים את החיים בעולם, אלא שיש המקבלים את כל מאורעותיהם מתוך שמחה, ויש אחרים, המקבלים אותם

בוא והכנס ברכה לביתך

הכנס קופת צדקה לביתך ותהיה שותף לכל פעילות הענפה של

מורנו ורבנו הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

לפרטים נוספים: 03-5701212
ניתן להעביר שמונת לברכה מאת הרב

ישיבה לבעלי תשובה | כולל אברכים | תלמודי תורה | גנים | בית ספר לבנות | הדרשה השבועית | מדרשייה | עזרה למשפחות נזקקות